

Kamer voor Gerechtsdeurwaarders te Amsterdam

Beschikking van 8 januari 2002 zoals bedoeld in artikel 43 van de
Gerechtsgerechtsdeurwaarderswet inzake de klacht met zaaknummer 01.33 KvG van :

[],
wonende te [],
klager,
in persoon verschenen,

tegen:

1. [],
2. [],
gerechtsdeurwaarders te [],
3. [],
4. [],
toegevoegd-kandidaat gerechtswaarders te [],
beklaagden,
verschenen bij gemachtigde [].

Verloop van de procedure

Bij brief met 18 produkties van 20 augustus 2001 heeft [] (hierna: klager) een klacht ingediend tegen gerechtsdeurwaarders [] en toegevoegd-kandidaat gerechtsdeurwaarders [] (hierna: gezamenlijk de gerechtsdeurwaarder respectievelijk (het kantoor van de) gerechtsdeurwaarders).

Bij brief met bijlagen van 1 november 2001 heeft de gemachtigde van de gerechtsdeurwaarders op de klachten van klager gereageerd.

De klacht is behandeld ter openbare terechtzitting van 13 november 2001.

Van de behandeling is afzonderlijk proces-verbaal opgemaakt.

De uitspraak is bepaald op 8 januari 2002.

Gronden van de beslissing

1. De Feiten

Uitgegaan wordt van de volgende feiten en omstandigheden.

- a) Tussen de gerechtsdeurwaarders en klager, rechtskundig adviseur, bestaat een zakelijke relatie, waarbij het kantoor van de gerechtsdeurwaarders in opdracht van klager regelmatig werkzaamheden verricht.
- b) Bij uitvoerbaar bij voorraad verklaard vonnis van de arrondissementsrechtbank te [] van 25 juni 1996 is klager veroordeeld aan de Finata Bank N.V. te betalen een bedrag van f 21.019,03 vermeerderd met de variabele rente, ten tijde van het uitbrengen van de dagvaarding ad 0,86% per maand, welke rente het maximum dat volgens het besluit Kredietvergoeding is toegelaten voor doorlopende kredieten met een kredietlimiet van f 20.000,-- niet zal overschrijden, te berekenen over het uitstaande saldo vanaf 18 april 1996 tot aan de dag van voldoening, en is klager in de kosten van de procedure veroordeeld.
- c) Bij exploit van 5 juli 1996 is voormeld vonnis aan klager betekend, waarna tussen klager en de gerechtsdeurwaarders op 26 juli 1996 een betalingsregeling tot stand is gekomen, welke betalingsregeling door de gerechtsdeurwaarders bij brieven van 9 en 15 mei 2000 is opgezegd.
- d) Bij exploit van 30 oktober 2000 hebben de gerechtsdeurwaarders [] respectievelijk [] ten laste van klager derdenbeslag gelegd onder zowel de ABN AMRO bank als F. van Lanschot Bankiers N.V. Hierna is tussen partijen een discussie ontstaan over de juistheid van het door de gerechtsdeurwaarders berekende bedrag van de vordering. Klager heeft de juistheid daarvan bestreden onder meer met het argument dat de rente onjuist was berekend. De gerechtsdeurwaarders hebben bij de juistheid van de berekening gepersisteerd.

- e) Bij brief van 30 januari 2001 heeft klager aan de Minister van Justitie verzocht aan de gerechtsdeurwaarders een disciplinaire straf op te leggen wegens het feit dat de gerechtsdeurwaarders zich niet hebben gedragen zoals een goed ambtenaar betaamt.
- f) Bij brief van 9 februari 2001 heeft de Minister heeft de zaak voor advies voorgelegd aan de autoriteit als bedoeld in artikel 28 van het (inmiddels ingetrokken) Deurwaarders-reglement, de kantonrechter oudste in rang te [].
- g) Bij gemotiveerde brief van 28 juni 2001 heeft de kantonrechter de Minister geadviseerd dat er naar zijn mening geen aanleiding is voor het nemen van disciplinaire maatregelen tegen de gerechtsdeurwaarders.
- h) Bij brief van 11 juli 2001 heeft de Minister klager bericht het door de kantonrechter uitgebrachte advies over te nemen.
- i) Bij brief van 2 augustus 2001 heeft de gerechtsdeurwaarder klager het volgende medegedeeld:
- “ Inmiddels heb ik, en naar ik aanneem ook u, kennis genomen van de brief van de kantonrechter aan het Ministerie van Justitie d.d. 28 juni j.l. De kantonrechter heeft zich inhoudelijk niet uitgelaten over de wijze van renteberekening.
- Daarmee zijn wij terug bij het gegeven dat u meent dat deze zaak volledig is betaald en dat cliënte mijn berekening volgt en vasthoudt aan het restant dat volgens mijn overzicht van 21 maart j.l. f 3872,69 bedroeg.
- Ik verzoek u dringend laatstgemeld bedrag binnen twee weken na heden aan mij te voldoen, danwel binnen die termijn met een passend voorstel te komen. Wanneer u niet reageert, ga ik er vanuit dat u de door cliënte te nemen stappen wilt afwachten.”
- j) Bij brief van 20 augustus 2001 heeft klager bezwaar aangetekend tegen de beslissing van de Minister van 11 juli 2001.
- k) Bij brief van 27 september 2001 heeft de Minister het door klager op 20 augustus 2001 aangetekende bezwaar kennelijk niet-ontvankelijk verklaard.

- l) Klager heeft bij de arrondissementsrechtbank te [] een procedure aanhangig gemaakt in welke procedure hij onder meer een verklaring voor recht vordert dat hij de vordering bevrijdend heeft voldaan.

2. Ontvankelijkheid van de klacht

2.1. Klager is niet ontvankelijk in zijn klachten ten aanzien van de feiten en gedragingen die zich hebben voorgedaan vóór de datum van inwerkingtreding van de Gerechtsdeurwaarderswet, 15 juli 2001. Weliswaar kent de Gerechtsdeurwaarderswet geen specifieke overgangsregeling, maar anders dan klager aanvoert, is er voor hem geen rechtvacuüm ontstaan, nu over de door klager gewraakte feiten en gedraging reeds is geoordeeld in een met voldoende waarborgen omgeven procedure door de Minister van Justitie op grond van de door klager op 30 januari 2001 op basis van de oude regelgeving ingediende klacht.

2.2. Op grond van het voorgaande is klager evenmin ontvankelijk in zijn klacht dat betalingen ten onrechte zijn afgeboekt op proces-en executiekosten. Klager heeft ter terechtzitting nog wel verzocht zijn klacht op dit punt uit te breiden, maar door het late stadium waarop dit werd gedaan, zou het toelaten daarvan in strijd komen met de goede procesorde.

2.3. Klager is wel ontvankelijk in zijn klachten voor zover deze hun grondslag vinden in feiten en gedragingen die zich ná 15 juli 2001 hebben voorgedaan. Nu de gerechtsdeurwaarder bij brief van 2 augustus 2001 klager heeft medegedeeld nog steeds aanspraak te maken op een bedrag wat is gebaseerd op een in de ogen van klager evident onjuiste renteberekening, zal dat standpunt thans kunnen worden beoordeeld.

3. De klacht

3.1. Klager maakt –samengevat- bezwaar tegen het feit dat door de gerechtsdeurwaarder volstrekt verkeerde renteberekeningen zijn gemaakt en onjuiste rente- en betalingsoverzichten zijn verstrekt. Klager stelt daartoe dat de door de gerechtsdeurwaarders geproduceerde renteberekeningen zo onjuist zijn, dat zulks voor iedere redelijk denkend en handelend gerechtsdeurwaarder duidelijk moet kunnen zijn. Het is niet voor enige discussie vatbaar dat, zeker over vorderingen uit hoofde van een kredietovereenkomst op grond van de wet op het

consumentenkrediet, de rente slechts mag worden berekend over het niet afgeloste gedeelte van de hoofdsom tot betaling waartoe hij bij vonnis is veroordeeld.

3.2. Onder verwijzing naar de door de gerechtsdeurwaarder geproduceerde renteberekeningen stelt klager voorts dat daaruit blijkt dat de rente steeds is berekend over meer dan hetgeen pro resto in hoofdsom verschuldigd was. In eerste instantie heeft de gerechtsdeurwaarder de inconsistenties in de verschillende renteberekeningen ook erkend, maar zich ter verontschuldiging daarvoor onder meer beroepen op een voortschrijdend inzicht in de complexe materie van de geautomatiseerde renteberekening. Geen redelijk denkend en voor zijn taak toegeruste gerechtsdeurwaarder kan echter volhouden dat de schommelingen in de geproduceerde overzichten en berekeningen zich laten verklaren door wat de gerechtsdeurwaarders hierover te hunner verontschuldiging hebben aangewend.

3.3. Op grond van het voorgaande verwijt klager gerechtsdeurwaarders [] en [] dat zij als zijnde verantwoordelijk voor de bij en door hen gevoerde administratie jegens hem onzorgvuldig hebben gehandeld.

3.4. De toegevoegd-kandidaat gerechtsdeurwaarders [] en [] zijn, nu het hier door hen uitgevoerde ambtshandelingen betreft, verantwoordelijk voor de beslaglegging op grond van de onjuiste renteberekeningen. De gerechtsdeurwaarders zijn als werkgever van de toegevoegd kandidaat-gerechtsdeurwaarders [] en [] bovendien mede verantwoordelijk voor hun handelen, aldus klager.

4 Het standpunt van de gerechtsdeurwaarders

4.1. De Kamer komt geen bevoegdheid toe in de onderhavige kwestie toe nu de feiten waarover klager klaagt zich hebben voorgedaan vóór invoering van de Gerechtsdeurwaarderswet. Deze klachten zijn eerder door de Kantonrechter in volle omvang behandeld. Het “ne bis in idem” beginsel verhindert dat hij zich nu opnieuw voor dezelfde klachten bij de Kamer dient te verantwoorden.

4.2. De wijze waarop aan klager renteoverzichten zijn verstrekt, verdient geen zorgvuldigheidsprijs. De omvang van het exacte bedrag aan rente was ook niet erg actueel nu klager nadat het vonnis was gewezen volop bezig was met het afbetalen van het door hem

verschuldigde en klager eerst na 30 oktober 2000 een discussie begon over de juistheid van de renteberekeningen. Vanaf januari 2001 tot heden diende klager ook volgens zijn eigen berekeningen nog een bedrag betalen. Als voor dat bedrag beslag was gelegd, zou dat terecht zijn geweest. Vanaf januari 2001 zijn de renteberekeningen overigens consistent.

4.3. Door de omstandigheid dat er sprake is van een doorlopend krediet wordt het bedrag waarover de rente wordt berekend beïnvloed. Daarnaast wordt het bedrag beïnvloed door het afbetalingsbedrag van klager die hortend en stotend betalingen deed. Een doorlopend krediet heeft bovendien als effect dat rente over rente wordt berekend. Bij onvoldoende aflossing nemen de rente en kosten toe. Als er dan een betaling volgt, wordt deze overeenkomstig art. 6:44 BW eerst in mindering gebracht op de verschenen rente en kosten. Als die betaling onvoldoende is om de rente en kosten volledig weg te boeken, komt men aan afbetaling van de hoofdsom niet toe.

4.4. Rekening houdende met de opvattingen over het bepaalde in artikel 6:119 BW is de bij de renteberekening gebruikte programmatuur de laatste jaren bijgesteld. Ook het bepaalde in artikel 6:44 BW hebben wij doorgevoerd in de programmatuur. Dit verklaart ook kleine verschillen in de door ons verstrekte overzichten. De juridische discussie over de rente wordt thans gevoerd in een door klager aangespannen procedure bij de rechtbank te Breda, waar deze discussie ook thuishoort, aldus de gerechtsdeurwaarders.

5. Beoordeling van de klacht

5.1. Uitgangspunt bij de beoordeling is dat de klacht reeds onderwerp is geweest in een met voldoende waarborgen omklede procedure bij de Minister van Justitie, alwaar klager en de gerechtsdeurwaarders uitvoerig in de gelegenheid zijn gesteld hun wederzijdse standpunten uiteen te zetten en een hoorzitting heeft plaatsgevonden bij de kantonrechter te []. De door klager gewraakte renteberekeningen zijn in die procedure door de kantonrechter in zijn aan de Minister gerichte brief van 9 februari 2001 weliswaar inconsistent geoordeeld en de kantonrechter heeft de handelwijze van de gerechtsdeurwaarders weinig professioneel geacht, maar dit alles heeft de kantonrechter geen aanleiding gegeven de Minister te adviseren tot het opleggen van enige maatregel.

5.2. Het enkele feit dat klager op 20 augustus 2001 opnieuw is gesommeerd tot betaling, biedt dan ook onvoldoende grondslag om te komen tot het oordeel dat de gerechtsdeurwaarders hebben gehandeld zoals het een behoorlijke gerechtsdeurwaarder niet betaamt. Een gerechtsdeurwaarder die een vergissing begaat of een rekenfout maakt, maakt zich in het algemeen daarmee niet zonder meer schuldig aan handelen of nalaten dat tuchtrechtelijk dient te worden bestraft. Dit kan anders zijn wanneer de vergissing of fout klaarblijkelijk gevolg is van grote onzorgvuldigheden of van handelen tegen beter weten in. Hiervan is echter niet gebleken.

5.3. Weliswaar kan mede naar aanleiding van hetgeen ter terechtzitting over en weer is aangevoerd gerede twijfel bestaan over de juistheid van de door de gerechtsdeurwaarders gemaakte renteberekeningen, maar evenals de kantonrechter is ook de Kamer van oordeel dat de vraag of op 30 oktober 2000 het door klager dan wel het door de gerechtsdeurwaarder genoemde bedrag openstond en de vraag welke renteberekening de juiste is, dienen te worden beantwoord in een procedure bij de (executie)rechter.

5.4. Dit oordeel sluit niet uit dat het denkbaar is dat een deurwaarder onzorgvuldig handelt door gebruik te blijven maken van een renteberekeningsprogramma in een situatie waarin hij ernstig rekening moet houden met de mogelijkheid dat dit programma in juridisch of rekentechnisch opzicht foute uitkomsten oplevert, maar van een dergelijke onzorgvuldigheid is tegen de achtergrond van de hiervoor omschreven processuele constellatie wat betreft het aan het oordeel van de Kamer onderworpen handelen geen sprake.

5.5. Het verwijt aan de gerechtsdeurwaarders [] en [] dat zij beslag hebben gelegd op grond van een onjuiste (rente) berekening gaat ook daarom niet op, omdat niet gesteld of aannemelijk is geworden dat zij wisten dat de berekening onjuist was. Niet valt in te zien dat zij in dat geval de (mogelijke) onjuistheid hadden moeten ontdekken.

5.6. Op grond van het voorgaande wordt beslist als volgt.

BESLISSING

De Kamer voor Gerechtsdeurwaarders:

1. verklaart klager niet-ontvankelijk in zijn klachten voor zover deze betrekking hebben op feiten en gedragingen die zich vóór 15 juli 2001 hebben voorgedaan.
2. Verklaart klager niet-ontvankelijk in zijn klacht ten aanzien van de door de gerechtsdeurwaarders opgevoerde legeskosten en nasalaris procureur;
3. Verklaart de klachten voor het overige ongegrond.

Aldus gegeven door mr. J.S.W. Holtrop, plaatsvervangend voorzitter, mr. A.H. Schotman, mr. W.A.H. Melissen en N.J.M. Tjihuis en D. Rijswijk, (plaatsvervangende) leden en uitgesproken ter openbare terechtzitting van 8 januari 2002 in tegenwoordigheid van de secretaris, F.C.H. Krieger.

w.g. F.C.H. Krieger

w.g. J.S.W. Holtrop

Tegen deze beslissing kan binnen dertig dagen na dagtekening van verzending van het afschrift van de beslissing hoger beroep worden ingesteld bij het Gerechtshof te Amsterdam, Postbus 1312, 1000 BH Amsterdam.

hoger beroep ingesteld

beslissing Gerechtshof van 13 februari 2003 (187/2002 GDW)

zaak pro forma aangehouden tot 13 februari 2003 in afwachting van het antwoord op de door klager aan bestuursrechter voorgelegde vraag of de staatssecretaris zich terecht onbevoegd heeft verklaard.